

அத்தியாயம் 5

அறுப்புக் காலம்

அறுப்பு, காலக்கணக்கின்படி அதன் இடம் - அதன் நோக்கமும், அதன் மகா முக்கியத்துவமும் - கால தீர்க்கதரிசனங்களில் கவனத்தைப் பதிப்பது - அறுப்பிற்கான ஆயத்தம் - தீர்க்கதரிசன சாட்சியம் கூற வருத-ன் முக்கியத்துவம் - ஆண்டவருடைய பிரசன்னம் - முறையான ஆட்சேபணைகள் பதிலளிக்கப்பட்டன - ஆண்டவருடைய சந்தோஷத்திற்குள் பிரவேசிப்பது.

“அறுப்பு உலகத்தின் முடிவு.” மத். 13:39

கவனமாக படிக்கிற மாணவன் “முடிவு காலம்” என்பது மிகவும் சரியாக அழைக்கப்படுகிறது என்பதை உணர்ந்திருப்பான். ஏனெனில் சுவிசேஷ யுகம் அதில் முடிவது மாத்திரமல்ல, இந்த யுகத்தின் முடிவு பற்றிய எல்லா தீர்க்கதரிசனங்களும், அவைகளின் நிறைவு ஏற்பட்டவுடன் அதில் முடிவு பெறுகிறது. மேலும், அந்த 115 வருடங்களுக்குள், கடைசி 40 வருடங்களுக்கு (1874-1914) விசேஷமான முக்கியத்துவம் இருப்பதையும், இவைகள் “முடிவு” அல்லது “அறுவடை” என்று அழைக்கப்படுவதையும் அவர்கள் கண்டிருக்க முடியும்.

இந்த குறுகிய காலம் தான் முழு யுகத்திற்குள்ளும் விசேஷமான சம்பவங்கள் நிறைந்த காலமாகும். இதில் எல்லா கனிகளும் சேகரிக்கப்பட்டு, அனுப்பப்பட வேண்டும்; உலகம்

என்கிற நிலம் (மத். 13:38) சுத்தப்படுத்தப்பட்டு, உழப்பட்டு, இன்னொரு முறை விதைப்புக்கும் அறுவடைக்கும், அதாவது ஆயிரவருட யுகத்திற்கென ஆயத்தம் பண்ணப்பட வேண்டும். இந்த அறுவடையின் காலத்தில் நடக்கிற சம்பவங்களின் முக்கியத்துவம் அபூர்வமாக மதிப்பிடப்படும். தங்களுக்கென்று கொடுக்கப்பட்ட வேலையை, இதுவரை அறிந்திராத நபர்கள் முடிக்கும் வரை, உலகம் அதை அறிந்து கொள்ளாது. உண்மையாகவே இது முழு உலகத்தின் அறுவடையல்ல, கிறிஸ்தவ சபைக்கு மாத்திரமே என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அது முகமதியர்கள், பிராமணர்கள், புத்த மதத்தினர் போன்றவர்களுக்கு அல்ல, ஆனால் உண்மையான கிறிஸ்துவின் சபையினருக்கும், மேலும் அதோடு சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கும் கிறிஸ்தவ தேசத்தில் உள்ளவர்களுக்கும் மட்டுமே ஆகும்.

இந்த காலம் முழுவதும், உலகம் அதைக்குறித்து முற்றிலும் அறியாமையில் இருக்கிறது. ஆனாலும் உலகம் அதன் விசித்திரமான சம்பவங்களை குறித்து பயத்திலும், நடுக்கத்திலும் இருக்கும் போது (ஏசா. 28:21), ஆண்டவருடைய சிறுமந்தையாக தங்களை அர்ப்பணித்துக்கொண்டு அவரை பின்பற்றுகிறவர்கள், இப்பொழுது ஜீவிக்கிறவர்கள் தங்களுக்கு முன்பு இருந்தவர்களைக் காட்டிலும் அதிகமான தெளிவை அனுபவிக்கும் சிலாக்கியத்தைப் பெற்று இருக்கின்றனர். ஏனெனில், இந்த காலத்தில் தீர்க்கதரிசன சாட்சியின் எல்லா கதிர்களும், மிக உன்னதமான இடத்தில் குவிந்து, விசுவாசக் கண்களுக்கு தேவனுடைய திட்டத்தையும் கடந்த காலத்தில், தற்காலத்தில், எதிர்காலத்தில் அதன் வளர்ச்சியைக் குறித்தும் விவரிக்கிறது.

முடிவு காலத்தின் (1799) ஆரம்பத்தில் இருந்து, இந்த 40 வருட அறுவடையின் போது தம்முடைய ஆசீர்வாதங்களை ஊற்றுவதற்காக அர்ப்பணம் செய்து கொண்ட தமது “பரிசுத்த ஜனங்களை,” “பரிசுத்த ஸ்தலத்தை” ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறார். இந்த ஆசீர்வாதங்கள் கிறிஸ்துவோடே, அவருடைய மணவாட்டியாக பரிபூரண சந்தோஷத்திற்குள்ளும், அவரோடு கூட உடன் சுதந்திரராகவும் நுழைவதற்கு விசேஷமான ஏற்பாடாக உள்ளது.

1799ல் “குறித்த காலத்தில்” 1260 நாட்களின் முடிவில், சபைக்கு மகா உபத்திரவம் கொடுக்கிற பாவ மனிதனின் வல்லமை உடைக்கப்பட்டு, அவனுடைய ஆட்சி நீக்கப்பட்டது. தம்முடைய வல்லமையான கரத்தின் ஒரு அடியால், தேவன் சீயோனின் சங்கி-களை உடைத்து எறிந்து ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் விடுதலை அடையும்படி செய்தார். போப்பின் துன்பம் என்னும் அடிமைத்தனத்தில் இருந்து, இருள் நிறைந்த பாதாளத்தில் இருந்து, அசுத்தத்தில் இருந்து “பரிசுத்த ஸ்தல” வகுப்பினர், அதாவது “பரிசுத்த ஜனங்கள்,” பெலகீனர், திடனற்றவர்கள், முடவர்கள் கிட்டத்தட்ட நிர்வாணிகளாக இருப்பவர்கள், குருடர்கள் வெளியே வந்தார்கள், வந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். பரிதபிக்கப்பட வேண்டிய ஆத்துமாக்கள்! இவர்கள் பயங்கரமான அக்கினி போன்ற உபத்திரவத்தின் மத்தியிலும், கிட்டத்தட்ட மற்ற எல்லா சத்தியமும் நீக்கப்பட்டு போனபோதும் கூட, கிறிஸ்துவின் சிலுவையை உறுதியாய் பிடித்துக்கொண்டு ஆண்டவருக்கு உண்மையாக ஊழியம் செய்ய முயற்சித்துக் கொண்டு இருந்தவர்களாகும். மேலும், இவர்கள் தைரியமாக அதிக காலமாக கட்டப்பட்டு இருக்கும் தேவனுடைய “இரண்டு சாட்சிகளை” (பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாடுகள்) விடுதலை செய்யும்படி முயற்சித்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். இவைகள் (வேதாகமம்) இரட்டு வஸ்திரம் உடுத்திக் கொண்டு, மரித்துப்போன பாஷைகளின் கீழ் தீர்க்கதரிசனம் கூறிவந்திருந்தன. வெளி. 11:3

தேவன் தம்முடைய ஞானத்தின்படி, இப்பொழுது பரிசுத்தவான்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற பெரிய வெள்ளம் போன்ற வெளிச்சத்தை, அவர்களுக்கு வழங்கவில்லை. அவர் அவர்களைப் பிடித்திருந்த போப்பின் அசுத்தங்களில் இருந்து, முதலாவதாக அவர்களைப் பரிசுத்தப்படுத்தி, பின்னர் அவர்களை படிப்படியாக வழிநடத்தினார். இப்படியாக தேவன் அவர்களை இழுத்துக் கொண்ட போது “பரிசுத்த ஸ்தல வகுப்பினர்” அவரைப் பின்பற்றி சென்றார்கள். 1846ம் ஆண்டு வரை பழைய வஞ்சகங்களை சுட்டிக்காட்டிய சத்தியம் என்னும் சத்தத்தில், நல்ல மேய்ப்பனின் சத்தத்தை அறிந்து பின் சென்றார்கள். இந்த தேதியைத் தான் (1846) தீர்க்கதரிசனம், பரிசுத்த ஜனங்களின் ஒரு கூட்டம், “பரிசுத்த ஸ்தலமாக” இருக்கிறவர்கள்,

போப்பின் வஞ்சகங்களில் இருந்து விடுபட்டு, அசுத்தங்களில் இருந்து சுத்திகரிக்கப்பட்டு, மனிதர்களின் அசுத்தமான கருத்துகளுக்குப் பதிலாக, சுத்தமான அழகான சத்தியத்தினால் நிரப்புகிற காலம் என்று கூறுகிறது. இந்த சத்தியத்தின் மேல் தான் ஆண்டவரும் அப்போஸ்தலர்களும், சபையை ஸ்தாபித்தார்கள். படிப்படியாக இந்த யுகத்தின் அறுவடையின் போது, ஆண்டவர் தாமே வரும்போது, பெரிதான மொத்த ஆசீர்வாதத்தை எதிர்பார்க்கும்படி வழிநடத்தப்பட்டார்கள். தேவ தூதர்களும் உற்றுப்பார்க்கும்படி ஆசையாயிருக்கிறவைகளை (1பேது. 1:12) அறியும்படியான நல்ல வாஞ்சை, அவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தையை கவனமாகப் படித்தது எல்லாம் அதிகமாக ஆசீர்வதிக்கப்பட்டது. ஆனாலும் அவர்களுடைய வாஞ்சைகள் முற்றிலுமாக வழங்கப்படவில்லை.

விசுவாசமும் உண்மையுமுள்ள ஒரு சிலர் இப்படியாக சத்திய வார்த்தையினால் போதிக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டு, தூய்மையாக்கப்பட்டு உலகத்தில் இருந்து முற்றிலுமாக பிரிக்கப்பட்டு, பெருமையில் இருந்து விடுதலையாக்கப்பட்டு இருந்தார்கள். 1844-ல் ஏற்பட்ட ஏமாற்றத்தினால் தேவன்மேல் அதிகமாக சார்ந்து இருக்கும்படியாக தாழ்மைக்குள் கொண்டு வரப்பட்டார்கள். மேலும் ஏற்கெனவே கூறப்பட்ட 30 வருட காத்திருத்தல் பரிசுத்தமானவர்களிடத்தில் பொறுமையையும், தாழ்மையையும், அன்புடன் கூடிய பணியையும் உருவாக்கியது. கவனித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் 1335 நாட்களின் இறுதியில் (1874, அறுவடையின் காலம்) “இதோ மணவாளன்!” என்கிற சந்தோஷமான செய்தியை பெற்றுக் கொண்டு எல்லா பரிசுத்த ஸ்தல வகுப்பினருக்கும் அறிவிக்கும்படி அனுப்பப்பட்டார்கள். இந்த வகுப்பினர் அனைவரும் கேள்விப்படும்போது, அதன் செய்திகளை அவர்கள் அறியும் போது, அவர்களும் தங்கள் சத்தத்தை உயர்த்தி “இதோ மணவாளன்!” என்கிறார்கள். பரிசுத்தவான்களுக்குரிய இந்த அறுவடையின் செய்தி தொடர்ந்து போகிறது. அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்கள், உண்மையாக இருப்பவர்கள் அனைவரையும் சென்றடையும் வரை அது சென்று கொண்டிருக்கும். இந்த அறிவு இப்பொழுது உலகத்திற்கு உரியது அல்ல. ஆனால் கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாகிறவர்களுக்கு மாத்திரமே உரியது. நம்முடைய

ஆண்டவர் வேறு எந்த வகுப்பினருக்கும் மணவாளன் அல்ல. அவருடைய பிரசன்னத்தைக் குறித்த அறிவு, உலகத்திற்கு வேறு ஒரு வழியில் இன்னொரு வேளையில் வரும். அர்ப்பணித்துக் கொண்ட பரிசுத்த ஸ்தல வகுப்பினரைத் தவிர இந்த சத்தியத்தை பெற்றுக் கொள்ள, வேறுயாரும் இப்பொழுது ஆயத்தமாக இல்லை. பேர் கிறிஸ்தவ “சேனைகளுக்கும்” உலகத்திற்கும் அது முட்டாள்தனமாக இருக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல, இந்த புத்தக தொகுதிகளில் சொல்லப்பட்ட ஆதாரங்களை, சோதித்துப் பார்க்கவும் விருப்பப்பட மாட்டார்கள்.

இப்படியாக ஆண்டவர் தம்முடைய ஜனங்களின் இருதயத்தை ஆயத்தப்படுத்தி, அவர்கள் அறியாத வழியில் நடத்தினது மட்டுமின்றி, இந்த தேவைப்படும் வேளையில் வேதத்தைப் படிப்பதற்காக ஒத்தவாக்கிய புஸ்தகங்கள், அருமையான பல்வேறு வேத மொழிபெயர்ப்புகள் ஆகியவைகள் கொடுத்தது மட்டுமின்றி அச்சிடவும், வெளியிடவும் சத்தியத்தை தபால் மூலம் அனுப்பவும் அவர் அற்புதவிதமாக உதவிகளைத் தந்திருக்கிறார். அது மாத்திரமல்ல, பொது கல்வியைத் தந்ததன் மூலம் எல்லோரும் தாங்களாகவே வாசிக்கவும், படிக்கவும் தங்களுக்கு சொல்லப்பட்ட உபதேசங்களை சரிபார்த்து, திருப்தியடையவும் உதவிகளைத் தந்திருக்கிறார். இவைகள் எல்லாம் சமாதானம் நிலைத்திருக்கும் வேளையில், அப்பொழுது, தங்கள் முழு மனசாட்சியின்படி செய்வதை யாரும் தடை பண்ணாதபடியும், பயமுறுத்தாதபடியும் உதவி செய்திருக்கிறார்.

முந்தைய புத்தகங்களையும், இந்த புத்தகத்தின் முந்தைய அத்தியாயங்களையும் படித்த பின்னர் நன்கு யோசிக்கக்கூடிய வாசகர் பின்வருமாறு உணர்ந்து கொள்வார்: ஒவ்வொரு கால தீர்க்கதரிசனமும் வெவ்வேறான ஒரு நோக்கத்தைச் செயல்படுத்துகிறது. அவைகளுடைய மையமான நோக்கம் ஒன்றுபட்டு, இசைவுடன் உள்ள சாட்சி திட்டமாகவும், குறிப்பாகவும் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ அல்லது ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடாத சாட்சியின் மூலமாகவோ, நம்முடைய ஆண்டவரின் இரண்டாவது வருகையின் தேதியையும், பூமியில் அவருடைய இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும் தேதியையும், குறிப்பிட்டுக் காட்டுவதாக உள்ளது. அது

மாத்திரமல்ல, அறுவடையின் காலத்தின் போது, அது ஸ்தாபிக்கப்படும் பல்வேறு நிலைகள் மற்றும் முறைகள் பற்றி குறிப்பிடுகிறது.

இந்த முக்கியமான சத்தியங்களைக் குறித்தான விஷயங்களில் இந்த தீர்க்கதரிசனங்களின் பலம் பதிந்துள்ளதை நாம் கருத்தில் கொள்ளுவோம். அதன்பின்னர், இவைகளின் சாட்சி எப்படியாக மாறுபாடு இன்றி இணைந்து வந்திருக்கிறது என்பதையும் அதோடுகூட ஆண்டவர் வருகிறார் அல்லது வருவார் என்று அல்ல, அவர் வந்திருக்கிறார் என்கிற ஆசீர்வாதமான உண்மையை வெளிப்படுத்துகிறது என்பதையும் காணலாம். மேலும், இப்பொழுது அவர் ஒரு ஆவிக்குரிய இராஜாவாக பிரசன்னமாகி, இப்பொழுது ஆயிர வருட விடியல், அறுவடை அல்லது சுவிசேஷ யுகத்தின் இறுதியில் ஒரு ஆவிக்குரிய சாம்ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்துக் கொண்டு இருக்கிறார் என்கிற ஆசீர்வாதமான உண்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. “இளைப்பாறுத-ன் காலங்கள்,” எல்லாவற்றையும் புதுப்பிக்கும் காலங்கள் வர உள்ளன என்பதையும் நாம் பார்த்தோம். (அப். 3:19) மேலும் நாம் கர்த்தராகிய யேகோவா, “ஒரு நாளைக் (ஆயிர வருட யுகம்) குறித்திருக்கிறார்; அதிலே அவர் தாம் நியமித்த மனுஷனைக் கொண்டு, பூலோகத்தை நீதியாய் நியாயந்தீர்ப்பார்; அந்த மனுஷனை மரித்தோரி-ருந்து எழுப்பினதினாலே அதின் நிச்சயத்தை எல்லாருக்கும் விளங்கப்பண்ணினார்” என்று பார்த்தோம். (அப். 17:31) மேலும், சுவிசேஷ யுகம் சபைக்கு ஒரு சோதனையின் காலம் அல்லது நியாயத்தீர்ப்பின் காலம் என்றும் பார்த்தோம். அது ஒரு அறுவடையோடும், உலகம் நியாயத்தீர்க்கப்படும்போது அதாவது இளைப்பாறுத-ன் காலங்களின் போது, கிறிஸ்துவோடு ஜீவித்து ஆயிரம் ஆண்டு அரசாட்சி செய்யப் போகிறவர்களை மகிமைப்படுத்தும் காலத்தோடும் முடிகிறது என்றும் பார்த்தோம். அது மாத்திரமல்ல, இந்த உலகத்தின் பிரபுவாகிய சாத்தானின் ஆதிகாரத்தின் கீழ் இருக்கிற இந்த உலகத்தின் இராஜ்யங்கள் மகிமையின் இராஜாவின் ஆதிகாரத்தின் கீழ், தேவனுடைய

இராஜ்யத்திற்கு வர இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் பார்த்தோம். இந்த பெரிய விஷயங்கள் எல்லாம் நம்முடைய ஆண்டவர் இராஜா, மணவாளன் மற்றும் அறுவடையாளரின் இரண்டாவது வருகை மட்டும் காத்திருக்க வேண்டும். முன்பு ஏற்கெனவே கூறப்பட்டுள்ளபடி அவருடைய பிரசன்னமும், வேலையும் இதை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

நிழலான யூபி- சுற்றுக்கள் (Cycles) கிபி 1874ஐ நம்முடைய ஆண்டவர் திரும்பி வரும் காலம் என்று குறிப்பிட்டது. ஆனாலும் “முடிவு காலம்” வரும்வரை அந்த காலம் கண்டு பிடிக்கமுடியாதபடி சாமர்த்தியமாக மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. மேலும் இந்த சாட்சி இரண்டு கோணத்தில் இருந்து வந்த ஆதாரங்களால் இரட்டிப்பாக வ-மை பெற்றுள்ளது. அவைகள் நியாயப்பிரமாணமும் தீர்க்கதரிசனங்களும். இவைகள் இரண்டும் ஒன்றுக்கு ஒன்று தனித்துள்ளது என்றாலும் இரண்டுமே தெளிவாகவும், திருப்திபடுத்துவதாகவும் உள்ளது.

யூத மற்றும் சுவிசேஷ யுக காலங்களில் உள்ள அற்புதமான ஒற்றுமை, இதே சத்தியத்தை இன்னும் அதிக அம்சங்களோடு நமக்கு போதித்தது. அறுவடை அல்லது சுவிசேஷ யுக காலத்தின் இறுதியில், 1874ம் ஆண்டின் இலையுதிர் காலத்தில் வரும் நம்முடைய ஆண்டவரின் இரண்டாவது வருகை யூத யுகத்தின் இறுதியில் நிகழ்ந்த முதலாவது வருகையின் காலத்திற்கு சரியான முறையில் ஒத்திருக்கிறது. (ஒத்திருப்பவைகளின் அட்டவணை தொகுதி 2, பக்கங்கள் 268, 269ல் காண்க) ஒவ்வொரு முக்கியமான சுவிசேஷ யுகத்தின் அம்சமும் நிழலான யுகத்தோடு ஒத்து இருப்பதை குறிப்பிடுகிறது. ஆகவே, யூபி- சுற்றுத்தரும் இந்த மிக முக்கியமான சம்பவத்திற்கு இணையாக குறிப்பிடத் தகுந்த நிகழ்ச்சி இருப்பதைக் காணலாம். நம்முடைய ஆண்டவரின் பிரசன்னம் - மணவாளனாக அறுவடையாளராக, இராஜாவாக இரண்டு யுகங்களிலும் காட்டப்பட்டுள்ளது. கன்னிகைகள் அவரை சந்திப்பதற்காக செல்வது, அவர்களுடைய ஏமாற்றம், முப்பது வருடங்கள் காத்திருப்பது ஆகியவை, காலத்திலும் சூழ்நிலையிலும் இணையாக இருக்கிறது. இணையாக இருப்பது, இந்த காலத்தின் அறுவடையின்

கடைசி வரை தொடர்ந்து இருக்கிறது. இது, கிறிஸ்தவ இராஜ்யங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்ற, “இந்த உலகத்தின் இராஜ்யங்கள்” அகற்றப்பட்டு, புறஜாதியாரின் காலங்கள் முடிவு பெறும் போது, 1914ம் ஆண்டு தேவனுடைய இராஜ்யம் முழுமையாக ஸ்தாபிக்கப்படும் வரை இருக்கும். (தொகுதி 2 அத். 4) நாம் பார்த்திருக்கிறபடி, வருகிற இந்த உபத்திரவமும், இராஜ்யங்கள் அகற்றப்படுதலும், எருசலேம் நகரின் அழிவிலும், யூதர்களின் நாடு முற்றிலுமாக கிபி 70ல் அகற்றப்படுவதிலும் ஒற்றுமை இருப்பது காணப்படுகிறது. இந்த ஒற்றுமை காலம் மற்றும் சூழ்நிலையிலும் காணப்படுகிறது.

மறுபடியும் நாம், தானியேல் தீர்க்கதரிசி நம்முடைய ஆண்டவரின் இரண்டாம் வருகையைக் குறித்து குறிப்பிடுவதைக் காண்கிறோம். (தானி. 12:1) ஆனாலும் முன்கூட்டியே சொல்லப்பட்ட சம்பவங்கள், குறித்த காலம் வரை மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்து பின்பு நிறைவேறும்படியாகவும், சரித்திரத்தில் பதிவு செய்யும்படியாகவும் வைக்கப்பட்டிருக்கும். நாம் அதை காணும்படி வழி நடத்தப்படும் போது, மிகாயேல் என்கிற நாமத்தின் கீழ் வழிநடத்தப்படுகிறோம். மிகாயேல் என்கிற நாமம் குறிப்பிடுவது - தேவனுடைய பிரதிநிதி - “மாபெரும் பிரபு” என்பதாகும். ஆம், நாம் அவரை அறிந்து கொள்ளும்விதமாகவது : “உடன்படிக்கையின் தலைவன்,” “வல்லமையுள்ள தேவன் (ஆட்சி செய்பவர்),” “நித்திய பிதா” (ஜீவன் அளிப்பவர்). (தானி. 11:22; ஏசா. 9:6) அவர் வல்லமையோடும், அதிகாரத்தோடும் இழந்து போனவைகளைத் திரும்பிப் பெறுவதற்கான பெரிய காரியங்களை செய்யும்படியாகவும், தம்முடைய விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தால், மரித்த, மடிந்து கொண்டிருக்கிற லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு நித்திய ஜீவன் அளிக்கும்படியாகவும் எழும்புவார். தானியேல் 12ல் 1335 நாட்கள் இதே காலத்தில் முடிவதைக் கண்டுபிடித்த பின்னர், ஏன் இவ்வளவு சந்தோஷமான விதத்தில் மேலே சொல்லப்பட்ட காலத்தை தேவதூதன் சுட்டிக்காட்டினார் என்பதை இப்பொழுது நாம் காண முடிகிறது. “ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பத்தைந்து நாள் மட்டும் காத்திருந்து (விழித்திருக்கும் எண்ணத்தோடு காத்திருந்து)

சேருகிறவன் பாக்கியவான்.” அதாவது கிபி.1874 (யூதர்களால் கணக்கிடப்படும் வருடம் அக்டோபரில் துவங்குகிறது. ஆகவே 1874 அக்டோபர் என்பது 1875ம் ஆண்டில் துவக்கமாகும்). இங்கே அடையாளமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள காலத்தை நாம் கணக்கில் எடுக்கும் போது, அடையாளமான ஒரு நாள் உண்மையான ஒரு வருடத்தைக் குறிக்கிறது என்று முதலாவது வருகையைக் கணக்கீடு செய்தபடி அடையாளமான காலத்தைக் கணக்கிட்டுள்ளோம் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. இப்படியாக தொகுதி.2, அத்தி. 6ல் நம்முடைய ஆண்டவரின் இரண்டாவது வருகை 1874 அக்டோபர் என்று தெளிவாக நிரூபித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளதைக் கண்டோம்.

ஆனால், இது மாத்திரமல்ல, கவனமாக வாசிக்கிறவர்கள் மத்தியிலும் கூட கிறிஸ்துவின் பிரசன்னத்தைக் குறித்து அவர்கள் மனதில் விசுவாச குறைவுகள் ஏற்படக்கூடும். ஆகவே, இவைகள் எல்லாம் அகற்றப்படவேண்டும் என்று நாம் விரும்புகிறோம். வேதாகம காலக்கணக்கு 1872 அக்டோபர் மாதம் ஆயிர வருட யுகம் அல்லது 7வது ஆயிரம் வருடங்கள் ஆரம்பிக்கிறது என்று சரியாகக் குறிப்பிடுகிறது. இதே வேளையில் எப்படி யூபி- சுற்றுகள் 1874 அக்டோபர் நம்முடைய ஆண்டவரின் இரண்டாம் வருகையின் காலம் என்றும், இளைப்பாறுத-ன் காலங்களின் ஆரம்பம் என்றும் குறிப்பிடமுடியும் என்று கேட்கலாம்.

இரண்டாவது வருகையைக் குறித்த தேதியும், 7வது ஆயிரம் வருட ஆரம்பமும் மாறுபடுகிறது என்கிற கருத்து, வேதாகம காலக்கணக்கில் எங்கோ தவறு நேர்ந்திருக்கிறது என்றுதான் முதலாவதாக எண்ணத்தோன்றும். இதை மறுபடியும் ஆராய்ந்து பார்த்தபோது இதே பதில்தான் கிடைத்தது. ஆனால் உற்றுப்பார்க்கும் போது, தேவன் காலத்தை சரியான விதத்தில் கணக்கிடுகிறவர் என்பது தெளிவாகிறது. இந்த விஷயமும், அவர் துல்-யமாக கணக்கிடுவதற்கு அப்பாற்பட்டதல்ல. காலக்கணக்கை கணக்கிடும் முறை ஆதாமின் சிருஷ்டிப்பி-ருந்து தொடங்கியது என்பது ஞாபகத்தில் இருக்கும். மேலும், பாவம் நுழைவதற்கு முன்னதாக ஆதாமும் ஏவாளும் சில காலங்களை ஏதேனில் கழித்திருக்கிறார்கள் என்பதும் நினைவில் இருக்கும். எவ்வளவு காலம் என்பது நமக்கு

அறிவிக்கப்படவில்லை. ஆனால் இரண்டு வருடங்கள் என்று கூறினால் அது தவறான கணிப்பாக இருக்க முடியாது. ஏவாள் சிருஷ்டிக்கப்படுவதற்கு முன்னதாக, தனக்கு ஒரு துணை இல்லையே என்று ஆதாம் உணரக்கூடிய காலம் மட்டும் அவன் ஜீவித்திருக்க அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தான். (ஆதி. 2:20) அவன் மிருகங்கள் அனைத்தோடும் பழகி இருந்தான். எல்லாவற்றிற்கும் பெயரிட்டு இருந்தான். ஏதேன் தோட்டத்தில் உள்ள பல்வேறு மரங்கள், செடிகளை அறிந்திருந்தான். அதன்பிறகு ஏவாள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள். பாவம் என்னும் சாபம் வருதற்கு முன்னர் அவர்கள் தங்களுடைய ஆனந்தமான சூழ்நிலையில் சிறிது காலத்தை கழித்து இருக்க வேண்டும்.

இந்த சூழ்நிலைகள் எல்லாவற்றையும் பார்க்கும் போது பாவமற்ற நிலையில் இரண்டு வருடங்களுக்கு குறைவாகத்தான் இருந்திருப்பார்கள் என்று சாதாரணமாக நினைக்க முடியாது. மேலும் 6000 வருடங்கள் முடிந்த காலத்திற்கும், இளைப்பாறுதல் காலங்கள் ஆரம்பிக்கப்படும் வேளைக்கும், இடையில் உள்ள காலம் நம்மை பின்வருமாறு சிந்திக்கச் செய்கிறது. ஆதாம் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட காலத்திற்கும் பாவம் நுழைந்த காலத்திற்கும் இடையில் உள்ள இந்த காலம் தேவனுடைய இராஜ்யம் உலகத்தில் இருந்த காலம் ஆகும்; ஆதாமின் ஆளுகையில் இருந்த காலம். இது பொல்லாத ஆறு நாட்களுக்குள் அடங்கியது என்று எண்ணப்படவில்லை. பாவம் உலகத்தில் நுழைந்ததிருந்து, ஏழாவது ஆயிரம் வருடம் அல்லது ஓய்வு ஆயிர வருடம் அல்லது இளைப்பாறுதல் காலங்கள் தொடங்குவதற்கு முன்னர், தேவன் ஆறாயிரம் ஆண்டுகள் பாவம் உலகத்தில் ஆளுகை செய்ய அனுமதித்திருக்கிறார். மேலும் அக்டோபர் 1874ல் இளைப்பாறுதல்களின் காலம் துவங்கியதே, அதுதான் 6000 வருட பாவம் ஆட்சி புரிந்த காலத்தின் முடிவாக இருக்க வேண்டும். அதற்கும் ஆதாம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதில் இருந்து கணக்கிடப்பட்ட ஆறாயிரம் வருட காலத்திற்கும், இடையில் உள்ள வித்தியாசம், ஏதேன் தோட்டத்தில் பாவம் இல்லாது இருந்த காலத்தைக் காட்டுகிறது. இது நீதி ஆளுகை செய்த காலமாகும்.

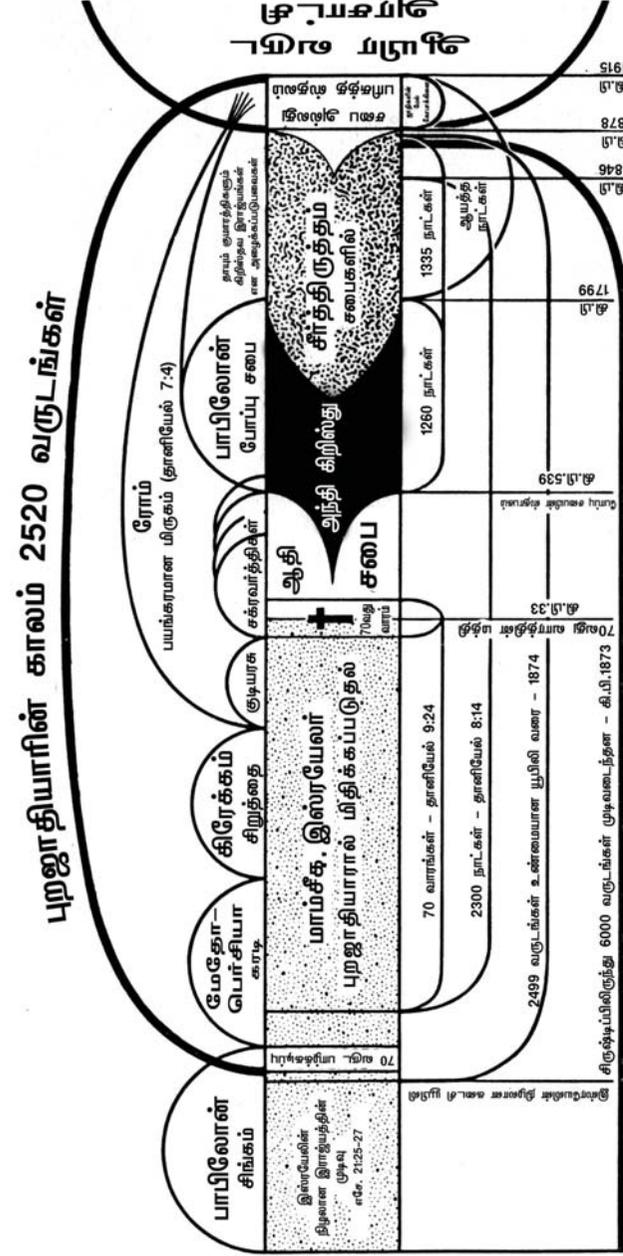
ஆண்டவர் 1874ம் ஆண்டின் இறுதியில் பிரசன்னமாவார்.

ஆனாலும் 1914 வரை புறஜாதியினரின் காலங்கள் முடிவு பெறாது என்பது ஒரு பிழை என்று முதல்-ல் தோன்றி இருக்கலாம். ஆனால் அதற்கு மாறாக, மாபெரும் யுத்த நாளுக்கென்று தேவன் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் தேவனுடைய திட்டம் வெளியானதோடு முற்றிலுமாக ஒத்து இருப்பதோடு, தானியேல் (தானி. 2:44) “அந்த ராஜாக்களின் நாட்களிலே, பரலோகத்தின் தேவன் என்றென்றைக்கும் அழியாத ஒரு ராஜ்யத்தை எழும்பப் பண்ணுவார், அந்த ராஜ்யங்களையெல்லாம் அது நொறுக்கி, எல்லாவற்றையும் நிர்மூலமாக்கும்” என்று சொன்னதற்கு ஒத்து இருக்கிறது. ஆகவே அது நாம் கண்டுபிடித்தபடியே இருக்க வேண்டும்: நம்முடைய ஆண்டவர் பிரசன்னமாகி இருக்க வேண்டும், அவருடைய சபையின் ஜீவனுள்ள அங்கங்களை சோதிக்க வேண்டும், அவர்களை உயர்த்தவேண்டும், மகிமைப்படுத்த வேண்டும், ஆயிரம் வருட அரசாட்சியின் வல்லமையிலும், அதிகாரத்திலும் தம்மோடு இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும். (வெளி. 5:10; 20:6) மேலும், அந்த செயல்முறைகளையும், ஆட்களையும், செயல்பட வைக்கவேண்டும், (அவர்கள் அதை அறியாமலேயே) அவர்கள் அவருடைய கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவார்கள். இப்படியாக, “சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனுடைய மகாநாளின் யுத்தத்தில்” தங்கள் பங்கை செய்வார்கள். இப்பொழுது கிறிஸ்தவ இராஜ்யங்கள் என்று தங்களை அழைத்துக் கொள்ளுகிற எல்லாவற்றையும் கனவீனப்படுத்தி, கடைசியில் அவைகளை அகற்றிப் போடுவார்கள். “இந்த உலகத்தின் இராஜ்யங்கள்” தேவனுடைய இராஜ்யத்தால் நொறுக்கப்படும்போது, அவைகள் வீழ்ச்சி அடைந்ததின் உண்மையான காரணத்தை “கோபாக்கினையின் நாளின்” முடிவு வரை அறியாமலேயே இருப்பார்கள். அப்பொழுது அவர்களின் மனக்கண்கள் திறக்கப்படும். அப்பொழுது அவர்கள் ஒரு புதிய சகாப்தம் உருவாகி இருப்பதையும், இம்மானுவேல் தம்முடைய மாபெரும் வல்லமையை எடுத்துக்கொண்டு தம்முடைய மகிமையான, நீதியான ஆட்சியை தொடங்கியுள்ளார் என்பதையும் காணுவார்கள்.

காலத்தைக் குறித்த தீர்க்கதரிசனங்கள், இப்படியாக 1874 நம்முடைய ஆண்டவரின் இரண்டாவது பிரசன்னத்தின் காலம் என்று இசைவுபடுத்துகிறது. மேலும், மிக துல்லியமாக

கணக்கிடப்பட்டுள்ளது என்று நமக்கு உறுதிபடக் கூறும் வேளையில், இன்னொரு குணாதிசயத்தைக் குறித்த சாட்சியைக் கண்டு ஆச்சரியப்படுகிறோம். அது என்னவென்றால் சில விசித்திரமான அடையாளங்கள், அவருடைய வருகைக்கு முன்னால் ஏற்படும் என்று நம்முடைய ஆண்டவர், அப்போஸ்தலர்கள் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகளால் முன் கூட்டியே கூறப்பட்டது, இப்பொழுது ஏற்கெனவே நிறைவேறிவிட்டது என்று அறியப்பட்டுள்ளது. வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட எ-யா உண்மையிலேயே வந்துவிட்டார் என்று நாம் காண்கிறோம்; முன்னதாகவே கூறப்பட்டிருந்தபடி அவருடைய போதகனைகள் நிராகரிக்கப்பட்டு விட்டன. ஆகவே அந்த மகா உபத்திரவத்தின் காலம் வந்தாக வேண்டும். ஏற்கெனவே கூறப்பட்ட பாவ மனிதன், அந்திகிறிஸ்து ஏற்கெனவே தோன்றிவிட்டான். அவனுடைய நீண்ட கால கொடுமையான ஆட்சியை நிறைவேற்றி விட்டான். “குறிப்பிட்ட காலத்தில்” (1799) அவனுடைய அதிகாரம் நீக்கப்பட்டாயிற்று. பரிசுத்த ஸ்தலத்தை சுத்திகரிக்கும் வேலையும் முன் கூறப்பட்டபடியே முற்றுப்பெற்றுவிட்டது. 1874ம் ஆண்டிற்கு முன்னதாகவே “ஒரு ஜனத்தை கர்த்தருக்கென்று ஆயத்தம் பண்ணும் வேலையும் முற்றுப்பெற்று விட்டது.” அவரது முதலாவது வருகையின் போது அவரை ஏற்றுக்கொள்ள ஒரு ஜனத்தை ஆயத்தம் பண்ணினது போலவே, அவருடைய இரண்டாம் வருகையை எதிர்பார்த்து இருக்கிற ஜனங்களை ஆயத்தம் பண்ணும் வேலையும் முடிவுற்றது.

1874 என்கிற வருடம் தானியேல் சொன்ன தீர்க்கதரிசனத்தோடும் (12:1) ஒத்து இருக்கிறது என்று நாம் காண்கிறோம். அது “மிகாயே-ன் வருகையை” முடிவின் காலத்தில், அதாவது 1799க்கும் 1914க்கும் இடையில் உள்ள ஏதோ ஒரு காலத்தில் குறிப்பிடுகிறது; அதுவே மகா உபத்திரவத்தின் காலத்திற்கு காரணம் மற்றும் முன்னோடி என்றும் குறிப்பிடுகிறது. “இந்த ஆயத்த நாளின்” 75 வருடங்கள் அவருடைய வேலையை ஆரம்பிக்கும் வண்ணம் சரியான சூழ்நிலையை உருவாக்கியவுடன், ஆண்டவர் அமைதியாக “வெளிப்படையான ஆடம்பரம்” இல்லாமல் எப்படி எழுந்தருளி போனாரோ “அப்படியே” அமைதியாக வந்தார். இந்த எஞ்சியுள்ள

“இஸ்ரேலின் இருவித வீடுகள்”
- கால இணைகள்-

<p align="center">பூதரின் கிருபை; ராஜ்ய பாரதீந்திரகாக காத்திருத்தல் 1845+3½ வருடங்கள்</p>	<p align="center">யாக்கோபின் குமாரரின் தேசீபமான தோற்றமும்- இஸ்ரேலின் என்நநரமம் சூட்டப்பட்டதலும்- முற்பிதாவாகிய யாக்கோபின்-மரணத்திலிருந்து இக்காலம் துவங்குகிறது.</p>	<p align="center">யாக்கோபின் குமாரரின் தேசீபமான தோற்றமும்- இஸ்ரேலின் என்நநரமம் சூட்டப்பட்டதலும்- முற்பிதாவாகிய யாக்கோபின்-மரணத்திலிருந்து இக்காலம் துவங்குகிறது.</p>	<p align="center">யாக்கோபின் குமாரரின் தேசீபமான தோற்றமும்- இஸ்ரேலின் என்நநரமம் சூட்டப்பட்டதலும்- முற்பிதாவாகிய யாக்கோபின்-மரணத்திலிருந்து இக்காலம் துவங்குகிறது.</p>	
	<p align="center">அரசன் உள்ளே வந்தார்</p>	<p align="center">அரசன் உள்ளே வந்தார்</p>	<p align="center">அரசன் உள்ளே வந்தார்</p>	<p align="center">அரசன் உள்ளே வந்தார்</p>
	<p align="center">இஸ்ரேலின் விழுகை கோபாக்கினை யின் நாட்கள் லூக்கா 21:22 உபத்திரவத்தின் நாட்களும் இறுதியாக தள்ளுண்டு போகுதலும்.</p>	<p align="center">இஸ்ரேலின் விழுகை கோபாக்கினை யின் நாட்கள் தானியேல் 12:1 யாதொரு ஜாதியாரும் தோன்றினது முதல் அக்கால மட்டும் உண்டாயிராத ஆபத்துக் காலம்.</p>	<p align="center">இஸ்ரேலின் விழுகை கோபாக்கினை யின் நாட்கள் தானியேல் 12:1 யாதொரு ஜாதியாரும் தோன்றினது முதல் அக்கால மட்டும் உண்டாயிராத ஆபத்துக் காலம்.</p>	<p align="center">இஸ்ரேலின் விழுகை கோபாக்கினை யின் நாட்கள் தானியேல் 12:1 யாதொரு ஜாதியாரும் தோன்றினது முதல் அக்கால மட்டும் உண்டாயிராத ஆபத்துக் காலம்.</p>

“ஆயத்தநாளின்” 40 வருடங்களில் 16 வருடங்கள் கழிந்து விட்டன. (இந்த புத்தகம் 1890ல் வெளியிடப்பட்டது) மிஞ்சியிருக்கும் வருடங்கள் அவருடைய இராஜ்யம் வல்லமையோடும், பெரும் மகிமையோடும் ஸ்தாபிக்கப்பட உதவி செய்யும்.

அறுவடை, ஆண்டவருடைய பிரசன்னம், இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படுதல் போன்றவைகளைப் பற்றிய கால தீர்க்கதரிசனத்தின் முக்கியத்துவம் இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ள அட்டவணையை கவனமாக படிக்கும் போது மனதில் ஆழமாக பதிந்து விடும். அவைகளில் ஒரு அட்டவணை, சுவிசேஷ யுகத்திற்கும் அதன் நிழலான யூத யுகத்திற்கும் இடையில் உள்ள ஒற்றுமை, இந்த அறுவடையின் முக்கியமான அம்சங்கள் எப்படியாக மகா தீர்க்கதரிசனங்களால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது என்பதை காட்டுகிறது. அதே வேளையில் மற்றது, தேவனுடைய நிழலான மற்றும் உண்மையான சபைகளைப் பற்றிய உலக சரித்திரத்தை சுருக்கமாக கூறுவதுடன் அவைகளைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனங்களையும் காட்டுகிறது.

இப்படியாக தீர்க்கதரிசனத்தின் எல்லா அம்சங்களும் “முடிவு காலத்தை” குறிக்கிறது. அதன் முக்கியமான குறிப்பு “அறுவடை” ஆகும். மேலும் நம்முடைய ஆண்டவரின் பிரசன்னம் பற்றிய காலம் வெகுநாட்களாக வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட அவருடைய இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படுவதைக் குறித்ததாகும். இந்த சம்பவங்களில் முக்கியத்துவம், அவைகள் அறிமுகப்படுத்துகின்ற ஆச்சரியமான யுகங்களின் மாற்றம் மற்றும் அவைகளைக் குறிக்கின்ற தீர்க்கதரிசன சாட்சியங்களின் குணாதிசயத்தையும் அதன் அளவையும் நாம் பார்க்கிறோம். அவர் எவ்வண்ணமாக வெளிப்படுவார் என்பதைக் குறித்து நமக்கு எவ்வளவு ஜாக்கிரதையாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கும் போது, அவருடைய பிரசன்னத்தை நாம் உணராதபடி நம்முடைய விசுவாசத்திற்கு எதுவும் தடையாக இருக்காதபடி பார்த்துக்கொள்ளும் போது நம்முடைய இருதயங்கள் சொல்- முடியாத அளவு மகிழ்ச்சியால் சந்தோஷம் அடைகிறது. அவருடைய முதலாவது வருகையின் போது ஆதி சீஷர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டதைக் காட்டிலும், அவருடைய இரண்டாம்

வருகையைக் குறித்து பத்து மடங்கு அதிக சாட்சியங்கள் இப்பொழுது அளிக்கப்படுகிறது. முதலாவது வருகையின் போது கொடுக்கப்பட்டது உண்மையான இஸ்ரேயலர்களுக்கு போதுமானதாக இருந்தது. அவர்கள் இஸ்ரேயல்-ன் ஆறுதலுக்காக காத்திருந்தார்கள்.

இரண்டாயிரம் வருடங்களாக பாடு அனுபவித்தவர்கள், உபத்திரவப்பட்டவர்கள், தங்களையே ப-யாக அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்கள், ஆண்டவரின் வருகைக்காக ஆவலோடு காத்திருந்தார்கள். விசுவாசமுள்ள அப்.பவுல் போன்றவர்கள், வைராக்கியமுள்ள அப்.பேதுரு போன்றவர்கள், அன்பான அப்.யோவான் போன்றவர்கள், அர்ப்பணித்த ஸ்தேவான் போன்றவர்கள், சாந்தமுள்ள மரியாள், எளிமை மற்றும் உதாரத்துவம் உள்ள மார்த்தாள் போன்றவர்கள், சித்திரவதையோடு கூட மரணம் ஏற்படலாம் என்ற நிலைமையிலும் சத்தியத்தை துணிவாய் சொன்னவர்கள், அதிக துன்பம் இல்லாதிருந்த வேளையில் இஸ்ரேயல்-ல் தேவனோடு அமைதியாக நடந்த சில உண்மையுள்ள தகப்பன்மார்கள், தாய்மார்கள், சகோதர சகோதரிகள், கிறிஸ்துவை அறிக்கை பண்ண, அவருடைய நிந்தையை சுமக்க ஒரு போதும் வெட்கப்படாதவர்கள் அல்லது பயப்படாதவர்கள், இல்லையென்றாலும் அவருடைய சத்தியத்தினிமித்தம் நிந்திக்கப்பட்டவர்களோடு சகவாசம் வைக்க பயப்படாதவர்கள், இரத்த சாட்சிகளாக உபத்திரவத்தை அனுபவித்தவர்கள் (எபி. 10:33) எல்லோரும் நல்ல போராட்டத்தைப் போராடி, ஆண்டவர் வரும்போது வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட வெகுமதியை பெறும்படியாக காத்திருந்தவர்கள் ஆவார்கள். (2 தீமோ.4:8)

இப்பொழுது அவர் வந்துவிட்டார்! ஆண்டவர் உண்மையிலேயே பிரசன்னமாகி இருக்கிறார்! அவருடைய இராஜ்யத்தை ஸ்தாபிக்கும் காலம் சமீபித்து இருக்கிறது. அவருடைய உண்மையுள்ள மணவாட்டியை உயர்த்தவும், மகிமைப்படுத்தவும் காலம் வந்துவிட்டது. அவருடைய பிரசன்னத்திற்காக காத்திருந்தது என்பது கடந்த காலத்திற்குரியது. காத்திருப்பவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள் என்று முன் கூட்டியே அறிவிக்கப்பட்ட

ஆசீர்வாதம் இப்பொழுது நம்முடையது. விசுவாசக் கண்களுக்கு அவர் இப்பொழுது தீர்க்கதரிசன விளக்கின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறார். (2.பேது. 1:19) அறுவடை குறித்த காலத்தில் முடிகிறது. (அறுப்பின் முடிவில் களைகள் எரிக்கப்படுதலும் இருக்கும்) முடிந்து விட்டது. பாத்திரவான்கள் என்று எண்ணப்பட்டவர்கள் அனைவரும் அவரைப் போன்று ஆக்கப்பட்டு, அவர் இருக்கிறவண்ணமாகவே முகமுகமாய் அவரை தரிசிப்பார்கள். அப்போது விசுவாசமும் விசுவாசத்தினால் வரும் மகிழ்ச்சியும், நம்முடைய நம்பிக்கை முற்றுப்பெறும்போது அளவிட முடியாத சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கும்.

அதை விளக்கும்படியாக சொல்லப்பட்ட உவமையில் காட்டப்பட்டபடி (மத். 25:14-30) ஆண்டவர் திரும்பி வந்தபோது செய்த முதலாவது காரியம், அவருடைய ஊழியக்காரரைக் கூப்பிட்டு கணக்கு கேட்பதாகும். தங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட தாலந்துகளை உத்தமமாய் உபயோகித்தவர்களை கூப்பிட்டு அவர்கள் தம்முடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றினார்களா என்று கண்டறிந்தார். இந்த உவமை காட்டுவது என்னவெனில் ஒவ்வொருவரும் சோதித்து அறியப்பட்ட பின்னர், அவனுக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஆட்சியைப் பெறுவதற்கு முன்னர் “ஆண்டவருடைய சந்தோஷத்திற்குள் பிரவேசிக்கும்படியாக” அழைக்கப்படுகிறான். இப்பொழுது அந்த உவமை நிறைவேறுவதைக் காண்கிறோம், அதுவும் ஆட்சியில் நம்முடைய பங்கு நிறைவேறுவதற்கு முன்னர், சத்துருக்கள் ஜெயிக்கப்படுவதற்கு முன்னரே; ஆயிர வருட அரசாட்சியின் பெரிய வேலையையும், வர இருக்கிற இராஜ்யத்தின் மகிமையையும் உண்மையாக இருக்கிற ஒவ்வொருவரும் தெளிவாகக் காணும்படி அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். கிறிஸ்துவினாலும் அவருடைய மகிமையடைந்த சபையினாலும், முழு மனுக்குலத்திற்கென்றும் வெகு விரைவில் நிறைவேற்றப்பட இருக்கின்ற பெரிய இளைப்பாறுதலைக் காணும் போது ஏற்படுகிற ஆண்டவரின் சந்தோஷத்திற்குள், அனைவரும் பங்கு பெறும்படியாக அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள்.

இப்படியாக பிஸ்காவின் கொடுமுடியில் (மலை உச்சியில்) நின்று பார்ப்பது போன்று நமக்கு முன்பாக இருக்கிற நன்மையைப்

பார்க்கும் போது, சொல்- முடியாத சந்தோஷத்தினால் நம்முடைய இருதயங்கள் ஆண்டவருடைய பெரிய திட்டங்களினால் களிகூறுகிறது. சபையானது அவளுடைய உபத்திரவமாகிய வணாந்திரத்தில் உள்ளது என்று நாம் உணர்ந்தாலும், மேலும் அவளுடைய உண்மையான வெற்றி இன்னும் முழுமையாக வரவில்லை என்று உணர்ந்தாலும், அவைகள் துரிதமாக நெருங்கி வருவதற்கான அறிகுறிகளைக் கண்டு விசுவாசத்தினால் மணவாளனின் பிரசன்னத்தை ஏற்கெனவே உணர்ந்து, நம்முடைய மீட்பு சமீபமாய் இருப்பதால், நம்முடைய தலைகளை உயர்த்தி களிகூறுகிறோம். ஓ! இந்த சத்தியம் எவ்வளவு சம்பூரணமான ஆசீர்வாதத்தையும் மகிழ்ச்சிக்கான விஷயத்தையும் நன்றியறிதலையும் உடையதாக இருக்கிறது! உண்மையாகவே கர்த்தர் நம்முடைய வாழ்களில், ஒரு புதுபாட்டை கொடுத்து இருக்கின்றார். அது ஒரு உன்னதமான பாட்டு. அதன் முதல் வரி தேவதூதர் சேனையால் குழந்தை இயேசு பிறந்த வேளையில் பாடப்பட்டது. அதாவது, “இதோ எல்லா ஜனத்துக்கும் மிகுந்த சந்தோஷத்தை உண்டாக்கும் நற்செய்தியை உங்களுக்கு அறிவிக்கிறேன்” என்பதாகும். இரட்சிப்பின் வேலையை, இளைப்பாறுதலை நிறைவேற்ற அவர் வரும்போது, அது மகிமையிலே நிறைவடையும் போது, இந்த பாட்டின் இனிய கீதம் பரலோகத்தையும் பூமியையும் நிறையப்பண்ணுவதற்காக தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்.

“பூலோகத்திற்கு மகிழ்ச்சி! ஆண்டவர் வந்திருக்கிறார்! பூலோகம் தன்னுடைய இராஜாவை வரவேற்கட்டும்! ஒவ்வொரு இருதயமும் அவருக்கு இடம் அளிக்கட்டும், பரலோகமும், இயற்கையும் பாடட்டும்.”

“அவர் உலகத்தை சத்தியத்தினாலும் கிருபையினாலும் ஆளுவார், தேசங்கள் நிரூபித்துக் காட்டும்படியாக செய்வார், அவருடைய நீதியின் கண்டிப்பான ஒழுங்கையும் அவருடைய அன்பின் ஆச்சரியங்களையும்.”

அத்தியாயம் 6

அறுப்பு வேலை

அறுப்பு வேலையின் குணாதிசயங்கள் - கோதுமையைச் சேகரித்தல் - களைகளை சேகரிப்பது, கட்டுவது, எரிப்பது - அதன் ஆரம்பமும், அதிகமான வளர்ச்சியும் - யூத யுக அறுப்பின் பதரைப் போன்று அழிக்கப்படுதல் - கால ஒற்றுமைகள் கவனிக்கப்பட்டது - பாபிலோன் தள்ளப்படுவது, படிப்படியான வீழ்ச்சி, இறுதியில் அழிவு - பாபிலோன் மேல் வாதைகள் வருவதற்கு முன்பு தேவனுடைய ஊழியக்காரர்கள் முத்திரையிடப்படுதல் - நியாயத்தீர்ப்பு அல்லது பரீட்சை - அமைப்புகளாகவும் தனிப்பட்டவிதமாகவும் - யூத முறை பரீட்சிக்கப்படுவது நிழலானது - கோதுமையை பரீட்சிப்பதும் தூற்றுதலும் - புத்தியுள்ள கன்னிகைகள், புத்தியில்லாத கன்னிகைகளிடம் இருந்து பிரிக்கப்பட்டு, விருந்துக்குச் செல்லுதல் - “கதவு மூடப்பட்டது” - மேற்கொண்டும் பரீட்சை, சிலர் தள்ளப்படுதல் - ஏன், எப்படி? - “பரம அழைப்பு” முற்றுப்பெறுவது - காலம் குறுகியதாக இருக்கிறது - “ஒருவனும் உன்னுடைய கிரீடத்தை எடுத்துக்கொள்ளாதிருப்பானாக” - பதினோராவது மணி ஊழியக்காரர்களும், ஜெயம் கொள்ளுகிறவர்களும்.

அறுப்பு என்கிற சொல் 1874ம் ஆண்டிற்கும் 1914ம் ஆண்டிற்கும் (ஆசிரியரின் முன்னுரை பக் (ii) ஐ பார்க்கவும்) இடையில்